

over, er nævnt forskellige Forsikrings-selskabers Erhvervs- og Administrationsomkostninger; at det bliver benyttet af Agenterne, er der vist ikke saa meget at sige til, men jeg tror ikke, man kan bebrejde det paagældende Medlem af Forsikringsraadet, at han har ladet sit Navn staa under en Artikel, som maaske nok kan misbruges, men hvori Tallene i og for sig er rigtige. Der er, saa vidt jeg ved, heller ikke anket herover fra anden Side. Jeg tror, man maa indrømme, at Forsikringsraadet i høj Grad har vist sig at indtage en neutral Stilling overfor de Stridigheder, der er og vel desværre maa være mellem de forskellige Forsikringsselskaber, og det ærede Medlem indrømmede da ogsaa, at Forsikringsraadet havde bilagt adskillige Stridigheder. Jeg benytter Lejligheden til at henstille til det ærede Medlem og det Forsikringsselskab, han repræsenterer, ikke at tillægge Artikler, der staar i det af ham nævnte Blad, Forsikringskongressen, nogen Betydning. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at hverken jeg eller Forsikringsraadet tillægger det paagældende Blads Skrivelser nogen som helst Betydning. Jeg tror, det vil tjene Sagen i sin Almindelighed og specielt det Selskab, det ærede Medlem staar i Spidsen for, bedst, om det ærede Medlem fuldstændig ignorerer de paagældende Bladskrivelser, som der ikke er Grund til at tillægge nogen som helst Betydning.

Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Poul Christensen) spurgte mig igen i Aar om, hvordan det gik med Likvidationsafdelingen af Den sjællandske Bondestands Sparekasse, og specielt, hvor langt man var kommen med å Konto Udbetalingen. Jeg kan i Virkeligheden ikke give ham bedre Oplysninger end dem, jeg gav ham i Fjor, Oplysninger, der for Resten yderligere blev supplerede med en Redegørelse, der blev tilstillet i hvert Fald en Række Blade paa Sjælland. Jeg havde i Fjor Lejlighed til at gøre opmærksom paa, at der for Retten verserede Sager, der skulde finde deres Afgørelse for Højesteret, inden man kunde gaa til en saadan å Konto Udbetaling, idet en hel Del af de indbetalte Summer var indbetale af Garanterne under Forbehold af Tilbagebetaling, hvis den paa-begyndte Sag fik et andet Udfald end forventet. Da der endnu ikke er faldet Dom ved Højesteret, er i hvert Fald den Betingelse ikke til Stede. Jeg gør i øvrigt opmærksom paa, at Arbejdet med at forberede å Konto Udbetalingen er vidt fremme, men da det drejer sig om over 30,000 Konti, som skal opgøres, vil det ses,

at det vil tage en ikke ringe Tid. Forhaabentlig vil denne å Konto Udbetaling kunne foretages i Løbet af Foraaret 1913. Det er rigtigt, at Garanterne ikke er behandlet ens; der er nogle, som har betalt Renter, og andre, som ikke har betalt Renter, desværre er der ogsaa en hel Del, som ikke en Gang har kunnet betale Hovedsummen. Likvidationsudvalget har, og jeg synes med Rette, stillet sig saa imødenende som muligt for dog at faa saa meget som muligt ind fra de paagældende. Det er en Selvfølge, at naar der ikke kan faas Renter, har man heller ikke kunnet inddrive dem. Hvor intet er, er selv Kejserens Ret forloren.

Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) spurgte mig, om Ministeriet ikke kunde udstede Forbud mod, at Heste, som benyttes i Postvæsenets Tjeneste, faar Halerne kuperede. Dette Spørgsmaal er Genstand for Undersøgelse for Tiden, idet Dyreværneforeningen „Svalen“ har tilskrevet Postvæsenet om den Sag. Som det ærede Medlem selv har oplyst, er den paagældende Entreprenør tillige Hestehandler, og man kan vel ikke forbyde ham at kupere de Heste, han enten havde benyttet eller slet ikke agtede at benytte for Postvæsenets Vogne, saa Forbudet maatte vel indskrænke sig til at være et Forbud mod at benytte Heste med kuperede Haler. Siden vi har faaet Automobiler, benyttes der for Resten ikke saa mange Heste i Postvæsenets Tjeneste som tidligere. Men jeg skal gerne forfølge Sagen videre, den er som sagt Genstand for Undersøgelse i Ministeriet.

Det ærede Medlem for Aarhus søndre Valgkreds (Samuelsen) spurgte efter Tilskud til Arbejderhjemmet i Aarhus. Det er rigtigt, at der er indkommet et Andragende igen i Aar, men det er blevet ekspederet paa et saa sent Tidspunkt, at det ikke har kunnet lade sig gøre at faa det med ind paa Finanslovsforslaget. Jeg vil just heller ikke sige, at jeg havde taget det med, selv om det var indkommet tidnok, idet jeg gaar ud fra, at Spørgsmaal, hvorom der tidligere har været forhandlet med Finansudvalget, bør man ikke afgøre, uden at der paa ny har været Lejlighed til at forhandle derom. Nu foreligger Sagen altsaa paa ny for Ministeriet, og jeg skal paany forhandle med Finansudvalget. Det er jo ikke noget stort Beløb, der er forlangt — og mindre kunde maaske gøre det —, men jeg tør ikke paa Forhaand sige noget andet om det, end at jeg tror, at der gøres et udmærket Arbejde, som fortjener Støtte fra Statens Side, og jeg skal som sagt, naar Tiden kommer,